

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

Hebdomas II. Aduentus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

Dominica II. Aduentus.

2. Hebdomadæ Aduentus.

De signis extremi iudicij. Luc. 21.

I. **Q**uantò gratiosior fuit primus Filij Dei Incarnati aduentus ad mundum saluandum, tantò terribilior erit secundus ad eundem iudicandum. Nam quantò humilior, mansuetior, benignior apparuit in primo, tantò sublimior, iustior, rigidior apparebit in secundo: quod indicant complura signa illum præcessura, quæ si tam horrenda futura sint in cælo, aere, terra, mari, quanto magis horrendum erit ipsum extremum his præsignatum iudicium? de quibus rectè D. Greg. *Multa debent mala præcurrere, ut malum valeant sine fine* Hom. 35. in Euāg.
nunciare. Et quia omnia cōsummata sunt, antè consummationem omnia perturbantur, & qui in sanctis deliquimus, in cunctis ferimur: ut impleatur, quod dicitur: Et pugnabit Sap. 5.
pro eo orbis terrarū contra insensatos. Quam meritò ergò quisquis hæc credit, deberet cū timore & tremore salutē suā operari, & iugi memoria iudicij cū D. Hieronymo se ad vitanda quæuis peccata,

B 2

ad

ad seriam pœnitentiam, & assiduum proficiendi studium extimulare, quasi auribus suis semper hæc vox insonaret: *Surgite mortui, venite ad iudicium.*

II. Quantò formidabilius erit illud extremum iudicium impijs & reprobis ob infinitam maiestatem, potentiam, iustitiam æquissimi Iudicis omnia scientis & videntis; ob confusionem scelerum suorum toti mundo manifestandorum; ob terribilem, immutabilem, & æternæ maledictionis sententiam; ob horrorem æternorum suppliciorum: tantò optabilius erit bonis & electis ob infinitam potentiam, sapientiam, bonitatem, æquitatem & benignitatem liberalissimi remuneratoris; ob gloriam qua afficientur coram toto mundo; ob spem tam optabilis & immutabilis sententiæ: *Venite benedicti Patris mei, percipite regnum:* ob desiderium æternorum corporis & animæ gaudiorum sibi preparatorum. Affectus ijdem renouandi.

III. Quantò maiorem impijs hæc signa præcessura metum injicient, tantò maiorem lætandi occasionem bonis afferent, ob spem instantis plenæ retributionis omniū bonorum desideriorum, & operum; perfectæ liberationis ab omni malo culpæ & pœnæ; securæ pos-

sessionis omnium bonorum gloriæ animæ & corporis: quod indicat Christus, *Hic fieri incipientibus respicite & leuate capita vestra, quia appropinquat redemptio vestra.* Quid non facere & pati per hyemem huius mortalis vitæ nos oporteret, vt appropinquante æstate beatæ æternitatis, æternum cum electis exultare liceret?

De electione Matris Verbi incarnandi. II.

I. IN æterno illo sapientissimoq; Sanctissimæ Trinitatis consilio decretum est, vt Filius Dei non modo fieret homo, & quidem mortalis & passibilis, sed etiam Filius hominis, seu vt carnem ex muliere assumeret, non perfectum corpus ex nihilo creatum sibi hypostaticè vniret; atque adeò mulierem haberet matrem in terris, qui Deum habebat Patrem in cœlis: idque ex gratuito infinitæ dilectionis erga humanum genus affectu. 1. Vt flagrantissimum suum erga nos, quibus per omnia voluit assimilari absque peccato, amorem luculentius ostenderet. 2. Vt vtrumque sexum insigni honore afficeret; virum, humanam naturam sibi per vnionem hypostaticè vniret.

B 3

postea

postaticam vniendo, atque ad diuinam dignitatem euehendo; foeminam, ex ea carnem assumendo, eamque in matrem Dei eleuando. 3. Vt infans factus & subditus matri, euidentius nobis praeberet subiectionis in tenera & virili aetate exemplum. 4. Vt quia vnus vir, & vna mulier vehementer nobis nocere, per vnum nihilominus virum, & mulierem vnam omnia restaurarentur iuxta D. Bernard. 5. Vt eadem Dei mater nobis esset loco matris, & pia apud filium Aduocata, cum non solum homo, sed simul Deus sit, & Iudex, ideoque metuendus. O mira dignatio diuinae pietatis, o inestimabilis dilectio charitatis! Quanta illi merito rependenda gratitudo, dilectio?

*Sermo de
verbis A-
poc. 12.
signum
magnum.*

II. In eodem illo consilio Sanctissimae Trinitatis inter innumeras foeminas, quas in aeternitate sua praeuidit, oculos misericordiae suae in Beatam Virginem **MARIA M** gratiosè coniecit, eamque longè supra omnes puras creaturas eleuare statuit ad sublimissima munia olim obeunda, ut fieret Verbi Incarnandi mater; eiusdemque in mundi redemptione cooperatrix; Mater & Aduocata hominum; cui Deus ipse homo factus se subijceret: idque ex gratuita electione.

etione, absque præiudicatis meritis, ad finem adeò sublimē, ad tam superexcellētem gratiam & gloriā supra omnes puras creaturas consequendam. Quam congratulandū tam Beatę Matri de tam peculiari Dei electione ad tantam sublimitatem? Quam affectuosē ideò Deo gratię agendę? Quanta fiducia ad finem tam pię & potentis Matris recurrendum? Affectus, congratulatio, gratiarum actio, deuotio ergā B. Virginem.

III. In eodem præfato consilio sicut Christus nasciturus ex B. Virgine ab æterno prædestinatus est, ut esset Filius Dei in tempore (quatenus præordinauit Deus ab æterno, ut per gratiam vniōnis hypostaticę homo esset Deus) & in numero prædestinatorum primus, in capite libri vitę æternę scriptus, in initio viarum Domini; summus mediator Dei & hominum, exemplar item & causa omnium prædestinandum, cuius imagini conformes fieri, & per cuius merita in filios Dei adoptari debent, quotquot saluantur: Sic B. Virgo ab æterno prædestinata est, ut eius esset mater; secunda in numero electorum, secundariū post filium nostrę prædestinationis exemplar, & causa salutis, & mediatrix, per quam accessum habe-

remus ad ipsum. Renouandi hic affectus congratulationis de tam extraordinaria Christi & B. Virginis prædestinatione ad tantas gratiæ & gloriæ prerogatiuas: Gratiudinis item pro tanta. ijs indulgentiorum charismatum præeminencia, pro tam pijs & potentibus mediatoribus nobis à diuina bonitate concessis: amoris item & spei ergà tam profusam diuinæ prouidentia liberalitatem.

III. De prerogatiuis electæ matris Verbi incarnandi.

I. **B**EATA Virgo ab eterno peculiaribus cum prerogatiuis inter omnes & supra omnes puras creaturas electa est. Vnde rectè dicitur electa. vt sol, quasi vnica inter creaturas, sicut vnicus est sol in mundo. Nam iuxta illud Apostoli de electis. vniuersè dictum: *Elegit nos in ipso, vt essemus sancti & immaculati in conspectu eius in charitate*: ipsa electa est. 1. peculiariter in Christo Filio, cuius merita illi præ reliquis longè eminentius & copiosius applicata. 2. vt esset Sancta Sanctorum, quæ editura erat Sanctum Sanctorum. 3. vt esset immaculata, supra omnes pura, vtpote futura illius mater, qui Patrem haberet fontem omnis.

Ephes. 1.

omnis puritatis 4. vt esset talis in conspectu Dei, cuius oculis esset placitura, & in conspectu Verbi Incarnati, cui erat materna obsequia exhibitura. 5. Electa est in charitate ardentissima, qua nimirum à Sanctissima Trinitate suprà omnes fuit creaturas peculiarissimè dilecta, à Patre ceu filia primogenita carissima, à Filio ceu mater amantissima, à Spiritu Sancto ceu sponsa electissima. His expensis affectus congratulationis, gratitudinis, spei, deuotionis ergà B. Virginem, cum desiderio eam in puritate mentis & corporis, in studio eximie sanctitatis imitandi, possunt subiungi.

II. In eadem illà B. Virginis electione à Sanctissima Trinitate decretum fuit: 1. vt in conceptione præseruaretur ab omni labe Originali, eò quòd Filio Dei ex ea nascituro id deberetur. 2. vt omnis mali fomitis & concupiscentiæ expers esset, quales primi parentes conditi essent, eò quòd posterior Eua non deberet esse inferior priore cum creata est, vti nec secundus Adam inferior primo. 3. vt confirmaretur in gratia, ne vnquam ab ea per peccatum lethale posset excidere, nec per veniale de feruore charitatis remittere. 4. vt in ipso conceptu tanta gratiæ sanctificantis, cœlestiumque

B; 5. cha--

charismatum copia ei infunderetur, quanta nulli vnquam Sanctorum esset impertienda, imò quam accessione insignium meritorum nemo vnquam esset adequaturus. Affectus ijdem hic quoque poterunt renouari.

III. Eodem illo electionis B. Virginis decreto statutum fuit ab æterno, vt B. Virgo tam eximijs præuentis charismatis, strenua assiduaque cooperatione in dies & horas charitatis & gratiæ habitualis thesauros in immensum penè accumularet in terris, & consequenter inæstimabile gloriæ pondus sortiretur in cœlis, tantò excelsius suprâ omnes Sanctos homines & Angelos sublimitate gratiæ & gloriæ eleuanda, quanto differentius præ illis nomen matris Dei esset hereditatura. Affectus ijdem repetendi.

IV. *De promissione Incarnationis Filij Dei, Patribus facta.*

1. **D**Eus ex infinita misericordia sua & paterna compassione ergâ Protoplastos parentes nostros à callido serpente supplantatos, statim post lapsum promisit ijs hoc diuinissimū salutis humanæ reparandæ remedium; inquit ad serpentem: *Inimicitias ponam inter te*

Gen. 3.

& mulierem, & semen tuum & semen il-
 lius: ipsa (vel ipse) conteret caput tuum: non
 obscure innuens per Saluatorem ex mu-
 liere nasciturum caput stygij colubri o-
 lim conterendum: idq; in hunc finem,
 ne ipsi mox eijciendi in exilium cum
 posteris tam diuturna anhorum imò se-
 culorum asperrimâ pœnitentiâ fracti;
 tot tantisque ærumnis confecti, despe-
 rata omni spe remedij, animum omninò
 desponderent, frena prauis suis cupidi-
 tatibus laxarent, atque in omnium sce-
 lerum barathrum præcipites se rapi fi-
 nerent: verùm vt hac spe lætati, non so-
 lum per fidem in Messiam venturum
 saluarentur, sed etiam memoria tanti
 beneficij promissi ad constanter serui-
 endum Deo in eximia iustitia, & sancti-
 tate animarentur. O quam immensa tua
 misericordia Deus! verè es Pater mise-
 ricordiarum, & Deus totius consolati-
 onis: Verè es miserator & misericors Domi-
 nus, longanimis & multum misericors. Quo-
 modo Pater miseretur filiorum, misertus es
 Domine timentibus te, quoniam cognoscis
 figmentum tuum. Psal. 102.

Quoties & tibi roties lapso & relapso
 misericordissimus Pater similem miseri-
 cordiam exhibuit, ad resipiscendum te
 excitando, spe veniæ erigendo, gra-
 tiam:

tiam offerendo, ad brauium inuitando
Humiliter id agnosce, gratus esse stude
redama sic amantem, noli amplius abu
ti eius misericordia, ne tibi ipsi præclu
das fluentia gratiæ.

II. Idem profundissimum mysterium
alijs postmodum Patriarchis post dilu
uium, tempore legis naturæ, per varias
figuras, & reuelationes, quamuis ob
scure, referauit ex eadem infinita mise
ricordia, & in similes fines; luculentius
porro id præ reliquis fidelis amico suo
Abrahæ, utpote futuro patri multarum
gentium, imò omnium fidelium reue
lauit, aperte promittens ex eius stirpe
verum Messiam oriundum: *Benedicentur*
in semine tuo omnes gentes terræ, quia
obedisti voci meæ. Quam reuelationem
clare cum magno gaudio agnouisse A-
braham, testatur Christus ipse: Abra-
ham pater vester exultauit, ut videret diem
meum, & vidit, & gauisus est. Quam pe-
culiaris illa erga fideles suos amicos
Dei miseratio! quantum illi inde hau-
serunt gaudium, solatium, spem, feruo-
rem Deo tam bono & fideli perfecte, fi-
deliterque seruiendi? Quid ergò tibi
faciendum, cui tam clara tanti mysterij
iam dudum peracti notitia gratis, præ
tot alijs fidelitatis & ignorantia tene-
bris.

Gen. 22.

Ivan. 8.

bris immersis, est communicata? Gratus esto, & strenuè cooperare tantæ gratiæ serio studio omnimodæ perfectionis.

III. Idem insuper tempore Legis scriptæ subsequenter sæculis Prophetis compluribus eodem miserationis affectu, eosdemque ob fines in spiritu reuelavit, vt Moysi iuxta illud: *Prophetam Deut. 18. de gente tua, & de fratribus tuis sicut me, suscitabit tibi Dominus Deus tuus: ipsum audies.* Dauidi, cui aperte Deus promisit ex eius semine Messiam oriturum. *Iuravit Dominus Dauid veritatem, & non frustrabitur eum: de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.* Isaia: *Ipse veniet & saluabit vos. Qui loquebar, ecce ipse adsum, & alibi passim. Baruch: Post hac in terris uisus est, & cum hominibus conuersatus est.* Danieli, qui agnouit Christum venturum in lapide abscisso de monte sine manibus, contrituro omnia regna terrena: & clarè prædixit eius aduentum & passionem. *Micheæ, cui locus nascituri Messia reuelatus. Abacue item, qui ait: Ego autem in Domino gaudebo, & exultabo in Deo IESV meo, alijsque plurimis. Quanta tua sors felicior, qui quod illi à longè in spiritu, & quidem obscure post multa sæcula complendum aspererunt, iam completum oculis fidei*

Tim. 3: clarè cernis, magnū inquam illud *pietatis Sacramentum*, quod manifestatum est in carne, iustificatum est in spiritu; apparuit Angelis, prædicatum est gentibus, creditum est in mundo, assumptum est in gloria. His consideratis innuatos supra affectus gratitudinis, amoris, zeli perfectè Deo per omnia placendi renoua.

V. *De Patrum feruentibus desiderijs Messiae venturi.*

EXpende quàm ardentè & frequenter tota vita sua, singuli prædictorum Patriarcharum, Prophetarum & iustorum desiderarint celerem aduentum venturi Saluatoris, quam primum ijs eius aduentus promissus, & reuelatus fuit, & quidem eò ardentius, quò clarius diuturni exilij sui molestias, originalis corruptelæ miserias, periculosas mundi carnisque illecebras, callidas diaboli insidias, & mille salutis discrimina agnouerunt, certiusque à promisso Messia horum omnium malorum præsentissimum remedium expectarunt. Quomodo insuper in spiritu exultarint, ad omnes huius exilij ærumnas tolerandas promptissimos se obtulerint.

lerint, diuinam misericordiam magnificârint, in occursum Saluatoris venturi cum gaudio se accinxerint, quasi iam præsentem viderent? Hæc ponderans, an non meritò ingemiscas cum D. Bern. *Ar dorem desiderij Patrum suspirantium Christi in carne præsentiam frequentissimè cogitans, compungor & confundor in memetipso, & nunc vix contineo lachrymas: ita pudet teporis, torporisque miserabilium temporum horum. Cui namque nostrum tantum ingerat gaudium gratia huius exhibitio, quantum veteribus Sanctis accendat desiderium promissio? Quanta tua felicitas, qui cernis hoc tantum diuina pietatis mysterium impletum, quod illi à longè aspiciabant promissum? Agnosce humiliter, gratias age ardentè, teporem tuum incusa, & superare statue viriliter.*

II. Quàm constanter hoc suum desiderium continuarint SS. PP. non solum in vita & morte, sed etiam post hanc vitam in limbo tot centenis, imò non pauci tot millenis annis, & eò quidem intensius, quò diutius se detineri in tenebris & umbra mortis cernebant ob dilatum aduentum Saluatoris, à quo se liberandos, & in lucidas beatorum spirituum sedes transferēdos certò credebant;

bant; & quoties, vt in viuis solēbant, ad illum fiducialissime suspirarint, quoties vota precesque olim frequentatas iterarint: *Vtinam dirumperes cœlos & descenderes. Rorate cœli desuper, & nubes pluant iustum: aperiatur terra, & germinet Saluatorem.* Obsecro Domine, mitte quem missurus es, & cœt. Quanta illi longanimitate anhelarint ad fontes illos Saluatoris, ad fontes illos aqua viua, salientis in vitam aeternam, quod præuidens Isaias exclamauit: *Haurietis aquas in gaudio de fontibus Saluatoris, & diceris in illa die: Confitemini Domino, & inuocate nomen eius, quibus nos affatim nunc fruimur.* O quanta Saluatori nostro pro tanta gratia debetur gratitudo, quantus amor, quantus feruor illi perfectè placendi?

III. Expende demum quanto ardentiore desiderio, & maiore mentis tripudio, appropinquante iam tempore tanti mysterij complendi, suspirarint ad Saluatorem tot iam sæculis desideratum, quò viciniorem eius aduentum diuina reuelatione didicerant? quanto affectuosius more consueto ingemina-

Psal. 79. rinit. Excita potentiam tuam & veni, vt saluos facias nos. Ostende faciem tuam & salui erimus. Ostende nobis Domine misericordiam tuam, & salutare tuum da nobis. O
expe.

Isai. 64.

& 45.

Exo. 4.

Ioan. III.

expectatio Israel, ô desiderate cunctis gentibus, ô desiderium collium æternorum, ô radix Iesse, quæ stas in signû populorum, quando venies? quando stillabunt montes dulcedinem, & colles fluent lac & mel? Quando finis erit illius modici, de quo dixisti: *Adhuc Aggai 2.*
unum modicum, & ego commouebo cælum & terram, & mare, & aridam, & mouebo omnes gentes, & veniet desideratus cunctis gentibus? Quando veniet, qui mittendus est, de quo autè tot sæcula prædictum: *Gen. 49.*
Non auferetur sceptrum de Iuda, & dux de femore eius, donec veniat, qui mittendus est? En ablatum est sceptrum, veni qui venturus es, &c. Quo tu merito gratitudinis, amoris, congratulationis affectu te accingere deberes ad illum iam dudum pro te incarnatum & passum suscipiendum, per nouam gratiam in te quasi renasci paratum, quem illi à longè aspicientes tanto deuotionis, amoris, congratulationis excessu desiderabant promissum!

De Sanctorum Angelorum desiderijs expectantium per Saluatorem venturum ruinarum cælestis Ierusalem instaurationem. VI.

I. **E**Xpende sanctorum Angelorum adhuc:

adhuc:

adhuc viatorum ardentissima desideria
 aduentus Filij Dei in mundum per In-
 carnationis mysterium, initio conditio-
 nis suæ, cum diuinâ reuelatione didi-
 cissent Verbum Patris æternum huma-
 nam naturam hypostaticè assumptu-
 rum, caput & regem futurum regni æ-
 terni ex hominibus & Angelis consti-
 tuendi, & quidem eò feruentius, quò
 impudentius cernebant socios suos a-
 postaticos spiritus auctore Lucifero di-
 uino illi decreto reluctari: eò affectuo-
 sius, quò perfectius Deum, hominesq;
 quos Deus in tanto pretio haberet, di-
 ligebāt; & quò acrius illi Deo rebella-
 bāt, hominibusq; tantam dignitatē in-
 uidebant; eò insuper constantius hæc
 sua sancta desideria, quæ Deo sciebant
 gratissima, continuabant, quò pertina-
 cius illi in pessimis suis desiderijs, quæ
 Deo maximè videbāt displicere, perse-
 uerabant, vsq; dum boni gloriâ æternâ
 remunerarentur, mali æternis supplicijs
 addicerentur. Aemulare feruorē bono-
 rum Angelorū in magnificando, reda-
 mando, glorificādo Deo tuo ob tam in-
 effabile beneficiū incarnationis Verbi.
II. Considera quomodo deinceps cōti-
 nuarint sancti Angeli sua sancta prædi-
 cta desideria, & quoties ardentissimo
 affe-

affectu iterarint, cum clarissimè cogno-
 scerent dignitatē tot animarū ob dilati-
 onē tantæ promissæ gratiæ indies æter-
 num pereuntium; tantam multitudinem &
 enormitatem tot peccatorū, quibus in-
 finita Dei maiestas in tēpore offenderet-
 tur; & tot blasphemiarū & maledictio-
 num, quibus in æternitate à dānatis la-
 cesseretur: & consequenter sic nunquā
 ruinas cælestis Ierusalem instaurandas,
 nec regnum Dei, sed diaboli potius in-
 dies dilatandum, nisi per Saluatoris ad-
 ventum efficax adhiberetur remedium.
 Quoties angeli pacisamarè flētes, cum
 tot sæculis miserabilem animarū stra-
 gem peruiderent, acerbam humani ge-
 neris Deo tam dilecti sortem deplora-
 rint, diuinæ misericordiæ auriculas vel-
 licarint, Sanctorum Patrum suspiria &
 vota antè thronum Dei præsentarint.
 O si cum Sanctis Angelis clarè agno-
 sceres tanti mysterij præeminentiam &
 animarum dignitatem, quam gratum
 te pro tanta gratia exhiberes? quo ze-
 lo impensè tuæ proximorumque per-
 fectioni, ac saluti promouendę vacares?
 Gratitude, zelus propriæ alienæque
 perfectionis.

III. Considera quomodo sancti Angeli,
 quando venit plenitudo temporis, quo

Deus

Deus filium erat missurus in mundum, iuxta tot Prophetarum vaticinia, multiplicarint, intenderintque pristina sua desideria, praesertim cum clare prospicerent. 1. miserabiles tot saeculis iam continuatas animarum ruinas. 2. tot fusas iustorum lachrymas, vota, desideria. 3. tantam Dei ad misericordiam humano generi exhibendam, propensionem. 4. impletas prophetias de tempore aduenturi Salvatoris. 5. insuper iam accinctum filium Dei ad inchoandum opus redemptionis humanae. Quomodo sua cum SS. PP. suspirijs vota coniunxerint, Deoque obtulerint, quanto gaudio obtantum pieratis sacramentum iam iam complendum exultarint, quas gratias tantae Dei benignitati retulerint? Gratitude, zelus gloriae Dei & salutis animarum..

VII. *De Beatae Virginis diuinissimis desiderijs accelerationis promissi Salvatoris.*

I. **C**onsidera quo pacto B. Virgo ab initio vsus rationis in ea peculiari priuilegio accelerati, quam primum diuina reuelatione, & peculiari illustratione

tionē didicit diuinissimum promissi
Patribus Messiaē mysterium, eiusq; iam
complendi instare tempus ab æterno
decretum, & à Prophetis prænuncia-
tum, continuò cœperit trahere cate-
nam illam auream sanctorum desideri-
orum, quibus Filius Dei volebat de cœ-
lo in terram trahi, induciq; ad accele-
randum suum aduentum: & quidem eò
fortius, quò erat innocentia præemi-
nentior, sanctitate excelsior, gratia ple-
nior, Deo gratior supra omnes puras
creaturas, quæ inde cœpit, vbi alij San-
cti consummârunt, cuius fundamenta
in montibus sanctis, cui in primo instā-
ti conceptionis copia omnium gratia-
rum tantò collata est sublimior præ om-
nibus creaturis, quantò eminentius
præ illis & nomen, & munus matris
Dei esset hæreditura. Quantò iam
tum in tantilla ætatula humilitatis, a-
moris, deuotionis affectu optabat esse
vel minima pedissequa magnæ matris
Dei futuræ? quàm beatam se censebat, si
digna haberetur oculis cernere promif-
sum Salvatorem, illiusq; seruitio se
totam consecrare? quàm & tu beatum
te censes, si illuminatos mentis ocu-
los haberes, cui talis obtigit gratia ag-
noscendi, redamandi, omniq; genere
obse-

obsequiorum demerendi Verbum incarnatum?

II. Considera, quomodo hæc sancta desideria, hos pios sensus affectusque humilitatis, gratitudinis, amoris, oblationis sui ipsius ad omnem eius nutum, & obsequium frequentârit rota vite usque ad instans tempus incarnationis, maximè tot annis in templo, in quotidianis suis rerum diuinarum contemplationibus, in sacrarum scripturarum lectionibus, manè, vesperi, aliasque interdium & noctu frequentissimè. Quoties pia sanctorum Patriarcharum, & Prophetarum suspiria iterârit? quoties pristina sua vota, vt liceret sibi vel infimam mediastinam esse benedictæ matris futuræ Saluatoris, deuotissimè renouârit, præsertim post votum perpetuæ virginitatis editum, quo expedior esse posset ad omne eius obsequium? quoties admirabunda & spiritu exultabunda diuinam misericordiam magnificârit, & gratias demississimo corde egerit pro tam inæstimabili beneficio humano generi à tot sæculis promisso, tot vaticinijs prædicto, iam tandem re ipsa exhibendo? Eisdem & tu affectus renoua, vnitosque B. Virginis affectibus Deo repræsenta.

III.

III. Cōsidera qua ratione B. Virgo, sub
 instans ipsum tēpus incarnādi Verbi ab
 æterno præfinitū, ex peculiari illustrati-
 one instinctuque Spiritūs Sancti clarè
 cognoscens iam iam adesse tēpus illud à
 tot sæculis expectatū, quo tantum im-
 pleretur mysteriū, nouo rursus feruore
 solita sua desideria frequētārit, consue-
 tosq; humilitatis, gratitudinis, amoris,
 resignationis, zeli gloriæ Dei affectus
 eò perfectius exercuerit, quò maiores
 interim de die in diem in sanctitate &
 gratia habituali fecerat progressus, &
 quo vberiora superabundāris gratiæ a-
 ctualis auxilia promeruerat: ac proindè
 aureā illā diuinorum desideriorum ca-
 tenā illa vna fortius traxerit, quam om-
 nes iusti & sancti à cōdito mundo, simul
 huc vsq; sumpti traxerant; tandēque ad
 se è cælo attraxerit Filium Dei vltimis
 illis suis inflāmatissimis desiderijs, qui-
 bus (dum forsā aut illud Isaia vaticini-
 um: *Ecce virgo concipiet & pariet*, vel simi-
 le aliud attentā mente ruminaret, aut
 peculiari alio vberioris illabentis gra-
 tiæ impetu se moueri sentiret) solito
 vehementius exardescens, humillimè,
 deuotissimè, resignatissimèq; æternum
 Patrem exorauit, vt ob infinitam mise-
 ricordiam suam recordatus pacti cum
 Patri;

Isa. 7.

Patribus initi, dignaretur misereri generis humani miserè pessum euntis, & mittere promissum Messiam, seque in minimam, si placeret, benedictæ matris illius eligendæ assumere ancillulam. O quam grata Sanctissimæ Trinitati tanta mentis demissio, gratitudo, amor, resignatio, zelus diuinæ gloriæ & salutis animarum, quorum actibus, seu affectibus frequentatis voluit Verbum æternum è sinu Patris trahi in uterum Virginis? Et tu hos frequenta, quibus tanta potest breui acquiri gratia.

3. Hebdomadæ
Aduentus.

Dominica III. Aduentus.

De missione duorum discipulorum Iohannis ad Christum. Matth 11.

I. Meditatio.

I. IOannes per duos discipulos ad Christum missos quærit: Tu es qui venturus es, an alium expectamus? non quod dubitet an is verus sit Messias, sed vt discipulos suos, quos breui deserturus erat, ad fidem in Christum per conspecta miracula ab eo facta pertraheret, ex zelo gloriæ Christi, & salutis illo-